

İNSANIN EN MÜZMİN HASTALIĞI

Hastalıktan bahsedince sakın beni tıp doktoru sanmayın. Doktor filen değilim. Herkesin bildiği hastalıktan bahsedeceğim. “Kibir ve gurur” hastalığı. Kibir ve gurur hastalığı insanoğlunun en ezeli ve en ebedi hastalıklarından biridir. Gerçi her insan kendini ve kendi aklını beğenirmiş. Hatta akıl pazarı kurmuşlar, insan gitmiş yine kendi aklını satın almış. Bu nedenle Fitrat icabı insan kendini beğenir. Ama insanın kendini beğenmesi, başkalarını küçük görmesini gerektirmemelidir. Kendini beğenme, başkalarını küçük görmeye, onlara tepeden bakmaya başlarsa şeytanlaşır ve Nas suresinde buyrulduğu gibi “...minel cinneti vennes” insan şeytanı olur çıkar. Allah’ın insanda görmek istemediği huylardan biridir “ Kibir ve gurur.” Şeytan bile huzurdan kibiri ve gururu dolayısıyla kovulmuştur. İnsanı kibire ve gurura itenlerin başında mal, makam, rütbe ve şöhret gelir. Elbette genelleme yapılamaz ama bunlara sahip olan insanların çoğu maalesef bu hastalığa kapılıyor. Gayet uysal, munis insanların bunlardan birine sahip olduğunda geç karşısına bak ve seyret. O imkânları adeta kendisiyle özdeşleştiriyor. Makam şehvetinin verdiği sarhoşlukla adeta fitratları değiştiriyor. Hatta insanlara vaaz ve nasihatlerinde tevazu ve alçak gönüllü olmayı tavsiye eden din adına makam ve mevki işgal eden insanlarda bile bu hastalığı görebiliyoruz. Sanki o olmasa o makam batacak ve yok olacak. Oysaki her şeyi veren Allah’tır. Vermeyebilirdi de. Eğer Allah mal, mülk, makam, rütbe, şöhret vermişse verdiği bu imkânlarla insanlara daha güzel hizmet etsin diye veriyor. Yarın huzuru mahşerde telefon başında para kazanan ile yazın sıcakta, kışın soğukta sokaklarda çöp konteynirlerinden çoluk çocuğunun rızkını temin için çöp toplayan insanın sorumluluğu bir olmayacaktır. Sade vatandaşla, devletin makamlarında klimalı odalarda oturanların sorumluluğu bir olmayacaktır. O koltuklarda otururken vatandaşa tepeden bakan, onların zoraki saygılarından zevk duyan, vatandaşın işini zorlaştırınca büyük adam olduğu hissini veren, bugün git, yarın gel diyen insanlar, oralardan düştükten sonra toplum içinde ürkek tavşan gibi dolaşıyorlar. Ama o koltuklarda otururken yüzlerindeki şeytani leke olan kibir ve gururları yüzünden hem Allah yanında, hem de insanlar yanında sevimsiz olduklarını bir türlü idrak edemiyorlar.

İster ağa çocuğu, ister paşa, ister zengin, ister fakir, ister bakan, padişah olsun insanların Allah yanında değer ve lus imanları ve amelleri lusndedir. Hoca çocuğu, mft, mft oğlu, şeyh ve seyyit neslinden olmak, Buhtunnasır, firavun, nemrut ve Ebu Cehil soyundan gelmek ayrıcalık ve aşağılık değildir. İnsanların Allah yanındaki değeri imanı ve imanı yolundaki gayretine bağlıdır.

Krallardan biri maiyetiyle beraber sokakta yürürken kralı gören herkes ayağa kalkıyormuş. Bir köşede kendi halinde oturan dervişin ayağa kalkmadığını gören kibirli kral sorar: “ Herkes ayağa kalkarken sen niye ayağa kalkmadın?” der. Derviş de cevaben” Evveline baktım bir damla su, sonunu düşündüm bir avuç gbresin” neyine saygı duyayım, der. Kibirli kral: “ Sen şimdiki halime bak” deyince, yine derviş altta kalmaz taşı gediğine koyar. “ Karnına bıçak saplasam pislik akacak, pislik arabası için de ayağa kalkılmaz. řu sırtında giydiğin krke gelince, onu da ayının biri on beş yıl giydi de aylıktan kurtulamadı” der.

Allah hiç birimizi insanlar yanındaki şan ve şerefimize, siretimize, suretimize, gücümüze, kuvvetimize bedenimizin büyüklüğüne göre değerlendirmeyecek. Mevlana : “ Bedenin ve gücün büyüklüğüne göre adamlık olsaydı, fillere de adam denilmesi gerekirdi, en büyük beden ve g onlarda “ der.

İnsan, gerçekten dünyada var olan canlılar içinde gerek fizik, gerek siret, suret açısından en güzeli, en yakışıklısı, en şerefli ve aynı zamanda en bayağısıdır. Mesela bülbül sesi güzeldir. Herkesin ve hepimizin hoşuna gider. Ama bir hafta bülbül sesi dinlese bir daha bülbül sesi dinlemez. Ama insan yine de en çok insan sesi dinler. İnsan, insan sesinden daha çok zevk alır. Çiçekler güzeldir ama bir çiçeğe elli sene bakamazsınız. Hlbuki evli çiftler altmış, yetmiş yıl birbirlerinin sesini duyarlar, gözlerine bakarlar da yine de doymazlar. Birkaç günlük hasrete dayanamazlar. İşte o kara topraktan sayısız renka renk iek, envai çeşitte tad ve renkte meyve yaratan bunların tadını tadan dil, güzelliğini gören mavi, yeşil, ela, kahverengi göz yaratan Rabbimize şkrlersun.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin İzmir ocuk ve Gençlik kapalı Cezaevinde ocuk ve genç mahkumlarla beraber

www.kadirkeskin.net